

man ville så gerne flytte, mens man stadig selv kunne.

Kl. 15.50

Ville fru Gudrun Laub gå ind og søge en plejebolig, hvis hun ikke havde behov for det? Det tror jeg ikke. Jeg tror heller ikke, at mange andre mennesker ville gøre det. Der skal selvfølgelig være en vurdering af, hvem der har mest behov for pladserne, nøjagtig ligesom vi til ungdomsboliger, kollegier osv. vurderer, hvem der har mest brug for det.

Der skal selvfølgelig ske en udbygning i antallet af plejeboliger, hvis vi vedtager det her forslag, og det ligger også i forslaget, men så bliver der nogle andre boliger ledige, og så kunne det være, at vi fik flere billige boliger også i hovedstadsområdet.

(Kort bemærkning).

Gudrun Laub (V):

Som fru Line Barfod fremstiller det, er der jo slet ikke noget problem, for der er ikke nogen, der søger om at komme på plejehjem, før de har et behov for det, og så er det jo sådan set helt meningsløst at begynde at tale om den her selvvisitering. Hvis der er et alvorligt behov for det, og hvis det er lige så stort, som det er for andre, der søger en plads, kan de, der visiterer, jo også se det. Her er man altså nødt til at have andre end lige den pågældende berørte til at se på, hvem der trænger mest.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken, og jeg giver ordet til fru Lise von Seelen.

Lise von Seelen (S):

Vi Socialdemokrater er meget optagede af, at mennesker skal have valgmuligheder og gerne flere valgmuligheder og især valgmuligheder i forbindelse med de ting, som har meget stor betydning for dagligdagen og trivsel. Altså, de vilkår, der er tættest på, skal man vægte meget højt, så mennesker har mulighed for selv at have indflydelse på dem, og boligforholdene er selvfølgelig en af de ting.

Vi læser Enhedslistens forslag på den måde, at de ønsker at give valgmuligheder – i det her tilfælde til de ældre og handicappede vedrørende deres boligforhold. Vi finder, det er et vigtigt spørgsmål at debattere. Vi mener imidlertid ikke, at vi helt kan undvære en visitation i forbindelse med at finde de bedst egnede boliger til

ældre og handicappede. Vi har brug for den for at få en anbefaling af, hvilke boliger der er bedst egnede til hvilke personer, og i et forsøg på at have den rigtige kapacitet i forhold til, hvor mange mennesker der har brug for boliger, der skal indfri særlige behov.

Her rammer vi lige ind i et meget presserende problem, nemlig at der er alt for få af den her type boliger. Der er reelt ikke nogen valgmulighed for ældre og handicappede, fordi der er for få boliger. Jeg tror, at mange handicappede og også mange ældre godt kunne have en idé om, hvad de rigtig gerne ville have, men deres virkelighed ser bare sådan ud, at de bliver skrevet op, så kommer de til at stå på en venteliste, og så bliver der reelt til slut ikke tale om noget egentlig frit valg i forhold til det, der er ønsket, men det bliver et spørgsmål om, hvad der bliver ledigt. Det synes vi er uheldigt.

Plejehjemslederne fortalte os faktisk i sidste weekend om den lov, vi har vedtaget om 2 måneders ventetid til et plejehjem, som skal være fuldt gennemført den 1. januar 2009, at de har problemer med økonomien, fordi byggeriet ikke kan holdes inden for rammebeløbene. Socialministeren er så blevet spurgt, om hun vil være med til at hæve rammebeløbene, så man kan få gennemført de byggerier, der svarer til det antal boliger, der er brug for, så der reelt ikke er bolig-mangel på det her område.

Ministeren har sagt, at hun ikke kunne forestille sig at hæve beløbet, men har samtidig sagt, at hun godt vil kigge på problemet. Vi har så spurgt ministeren, om ministeren vil kigge på det så betids, at man ikke først kigger på det den 1. januar 2009, for når vi nu ved, at problemet er der, bør vi allerede nu kigge på det og se, om kommunerne har for få penge til faktisk at opføre de boliger, der er brug for, for at loven kan gennemføres.

Der er også et andet område, hvor vi er nysgerrige, nemlig om f.eks. tryghed er et parameter, der tæller med, når man skal visiteres til en særlig beskyttet bolig, for for os at se kan det være lige så svært et vilkår for mennesker at være plaget af utryghed over at være alene eller være angst for at komme galt af sted i sin egen bolig, fordi der ikke er nogen, der kan komme og hjælpe, som at man er gangbesværet eller demment. Derfor kunne vi godt være nysgerrige efter at finde ud af: I hvor mange kommuner er tryghed egentlig et parameter, når man er interesseret i at komme ind i en plejebolig?

Kl. 15.55